

Sygn. akt II Cz 787/13

POSTANOWIENIE

K., dnia 7 października 2013 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: S.S.O. Henryk Haak – spr.

Sędziowie: S.S.O. Paweł Szwedowski

S.S.O. Marian Raszewski

po rozpoznaniu w dniu 7 października 2013 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku (...) z siedzibą w S.

z udziałem dłużnika M. C.

o nadanie klauzuli wykonalności

w przedmiocie zażalenia wnioskodawcy

na postanowienie Sądu Rejonowego w Kępnie VI Zamiejscowego Wydziału Cywilnego z siedzibą w O.

z dnia 11 lipca 2013 r., sygn. akt VI Co 545/13

postanawia:

oddalić zażalenie

Sygn. akt II Cz 787/13

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 11 lipca 2013 r. Sąd Rejonowy w Kępnie VI Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w O. odmówił nadania klauzuli wykonalności europejskiemu nakazowi zapłaty wydanemu przez Sąd Rejonowy w Berlinie W. z dnia 17 grudnia 2012 r., w sprawie prowadzonej pod sygn. akt EU 3873-12-7.

W uzasadnieniu, powołując się na brzmienie art. 1153⁴ k.p.c. i art. 1153⁵ k.p.c., wskazano, iż europejski nakaz zapłaty wydany został przeciwko dłużnikowi M. C., a wniosek o nadanie klauzuli wykonalności dotyczy dłużnika M. C.. W konsekwencji wniosek o nadanie klauzuli wykonalności dotyczy innego podmiotu niż dłużnik, przeciwko któremu wystawiono europejski nakaz zapłaty.

Zażalenie na powyższe orzeczenie wniósł wierzyciel domagając się jego uchylenia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd Rejonowy.

W uzasadnieniu wskazano, że zgodnie z art. 26 rozporządzenia (WE) Nr 1896/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. ustanawiającego postępowanie w sprawie europejskiego nakazu zapłaty ((...)) wszelkie zagadnienia proceduralne podlegają prawu krajowemu. Republika Federalna Niemiec jako język akceptowalny dla celów wydania (...) w tym postępowaniu wskazała język niemiecki. Z tej przyczyny zdaniem skarżącego sąd niemiecki

nie miał obowiązku zachować polskiej pisowni nazwiska dłużnika, tym bardziej, że w języku niemieckim nie istnieje litera (...). Żaden przepis prawa nie nakłada na ten sąd również obowiązku transkrypcji (...) na język kraju pochodzenia pozwanego. Skarżący wskazał nadto, że skoro Sąd Rejonowy rozpoznając wniosek o nadanie klauzuli wykonalności dostrzegł braki tego wniosku winien wezwać wierzyciela do uzupełnienia braków formalnych w trybie art. 130 § 1¹ k.p.c.

Sąd Okręgowy, zważył co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Jak zasadnie wskazano w uzasadnieniu zażalenia Rozporządzenie (WE) nr 1896/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. ustanawiające postępowanie w sprawie europejskiego nakazu zapłaty (Dz.U.UE.L. 2006.399.1 z późn. zm.) umożliwia wierzycielom dochodzenie bezspornych roszczeń wynikających z prawa cywilnego lub handlowego w ramach jednolitego postępowania z zastosowaniem standardowych formularzy. Rozporządzenie to stosuje się we wszystkich państwach członkowskich Unii Europejskiej z wyjątkiem Danii.

Analizując zarzuty zażalenia nie sposób odmówić słuszności twierdzeniu, że językiem akceptowalnym dla celów wydania europejskiego nakazu zapłaty (zwanego dalej (...)) w Republice Federalnej Niemiec jest język niemiecki. Skarżący wydaje się jednak nie zauważać, że ustalenie to dotyczy języka urzędowego, którym posługuje się wierzyciel i sąd rozpoznający wniosek o wydanie (...). Zasada ta nie dotyczy jednak nazwisk podmiotów będących stronami tego postępowania. Wskazać należy, że zgodnie z art. 10 ust. 1 E. zum B. G. (ustawy wprowadzającej niemiecki kodeks cywilny, zwanej dalej '...') co do zasady nazwisko osoby podlega prawu państwa, którego ta osoba jest obywatelem. Mając na uwadze tą regulację oraz dotychczasowe orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości (np. w sprawie C-168/91 wyrok z dnia 30 marca 1993 r. Christom K. v. S. A. i L. C.-O., (...) 1993, s. I- (...)) nie sposób przyjąć, że Sąd Rejonowy w Berlinie wydając (...) mógł w dowolny sposób zmodyfikować nazwisko dłużnika, pomijając jego oryginalną pisownię (przy czym z akt niniejszej sprawy nie wynika, czy zmiany tej dokonał rzeczywiście Sąd Rejonowy czy też wnioskodawca domagał się wydania (...) przeciwko dłużnikowi o nazwisku (...) a nie (...)). Ocena nazwiska winna być dokonywana z punktu widzenia porządku prawnego państwa pierwszej jego rejestracji. Nie ma zatem żadnych podstaw dla dowolnego pominięcia polskich znaków diaktrycznych, jeżeli skarżący w żaden sposób nie wykazali, że dłużnik mieszkał w Republice Federalnej Niemiec i w stosunkach prawnych posługiwał się tam nazwiskiem C. a nie C.. Tym samym wnioskodawca w żaden sposób nie wykazał, iż podmiot, przeciwko któremu wydany został (...) jest tą samą osobą, której dotyczy wniosek o nadanie klauzuli wykonalności.

Odnosząc się do zarzutu nie wezwania do uzupełnienia braków formalnych wniosku wskazać należy, że uzupełnieniu podlegają takie braki formalne, które uniemożliwiają nadanie sprawie dalszego biegu. W niniejszej sprawie wniosek o nadanie klauzuli wykonalności w istocie nie zawierał braków formalnych, gdyż zgodnie z przepisami Kodeksu postępowania cywilnego wskazano w nim dłużnika, przeciwko któremu nadana miała zostać klauzula wykonalności a zatem sprawie można było nadać bieg. Kwestia niespójności między nazwiskiem dłużnika wskazanym we wniosku o nadanie klauzuli wykonalności a nazwiskiem widniejącym w tytule egzekucyjnym pozostaje w zakresie kognicji sądu przy merytorycznym rozpoznaniu wniosku. Z tej przyczyny Sąd Rejonowy słusznie nie znalazł podstaw do wezwania wnioskodawcy do uzupełnienia braków formalnych wniosku w trybie art. 130 § 1¹ k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

Mając na uwadze powyższe argumenty Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

Sygn. akt II Cz 787/13